

at der kunde være nogen Anledning til at opfordre Eierne af Færgestederne til at deltage i Beføstningerne ved Udførelsen af disse Arbejder, saa meget mere, som Forbedringen i Birkeligheden væsentlig vilde komme dem til Gode. Dertil vare de imidlertid ikke villige. Dette foranledigede Amtsrådet til at tage under Overveelse, om det da ikke var bedre at erhverve disse Færgesteder, og det henvendte sig i den Anledning til Regjeringen. Man forment, at den Sum, der vilde være fornøden til at gennemføre baade Kjøbet af Færgestederne og de nødvendige Forbedringer, vilde beløbe sig til 80,000 Kr., og man androg nu paa, at Regjeringen skulde luge Bemyndigelse til at komme dette Foretagende til Hjælp med Halvdelen af Beløbet. Ministeriet fandt imidlertid, at dette Forlangende var for stærkt; thi naar Færgestederne erhverves for Amtsrådet og fremdeles forblive Amtets Eiendom, og den Fordel, der flyder deraf, tilkommer Amtet, mente man ikke, at der kunde være Anledning til at forlange, at Staten skulde deltage med et saa stort Beløb i disse Forhold. Derimod har Regjeringen erklæret sig villig til endnu fremdeles at ville anvende de 24,000 Kr., som have staaet paa tidligere Finantslove og ogsaa paa den for indværende Aar, til Gjennemførelsen af bedre Forhold ved dette Færgested, og navnlig ogsaa for det Tilfælde, at Færgestederne erhverves, at anvende 24,000 Kr. dertil. Da Sagen hviler derpaa og ikke endnu er bleven bragt til Afgjørelse, og da Ministeriet ikke kan vide, hvor stor eller lille en Del af disse 24,000 Kr. der i dette Aar for det Tilfælde, at Amtsrådet gaar ind paa Ministeriets Forslag, vil komme til Anvendelse, har dette været Grunden til, at man ikke denne Gang har optaget nogen Sum dertil paa Finantsloven. — Det næste Anliggende, som det ærede Medlem henledede Thingets Opmærksomhed paa, er de Falksterke Digeanlæg. Med Hensyn til denne Sag forholder det sig saaledes, at i Løbet af Sommeren har der dels gjennem mundtlige Henvendelser, dels gjennem skriftlige Andragender været stillet Opfordring til Ministeriet om, at Befolkningen paa Falkter, hvem denne Byrde paahviler, ved Statens Mellemkomst maa blive fri for denne Byrde. Som de ærede Medlemmer ville erindre, er Forholdet efter Loven af 23de Mai 1873 det, at $\frac{2}{5}$ af Befolkningen ved Anbringelsen af Digerne skulde udredes af Staten, og af de øvrige $\frac{3}{5}$ skulde Amtskommunen udrede de $\frac{2}{5}$ og den tredie af de $\frac{3}{5}$ kom til at paahvile Lodsæierne. Den Sum, der blev at udrede af Lodsæierne, var 186,480 Kr. Nu gif Andragendet ud paa, at Staten vilde overtage en Udgift af 188,225 Kr. — jeg antager, at det er en Feiltagelse, at man er kommen til et Tal, der noget overstiger det hele Beløb, Beboerne skulle betale — eller i alt Fald af 140,000 Kr. Man har begrundet dette sit Forlangende paa, at Digebyrden vilde

blive altfor øvervældende for Befolkningen i Forhold til Hartkornet; man har paaberaabt sig, at de foregaaende Mars Stormflod havde svekket den almindelige Velstand, og at Befolkningen, hvem denne Digebyrde skulde paahvile, om kort Tid vilde befinde sig i vanskelige Forhold. Som Exempel paa, med hvilken Størrelse denne Byrde vilde komme til at hvile paa adskillige Eiendomme, blev der anført, at Renten af den Kapital, der kom til at paahvile enkelte Eiendomme, i Forbindelse med de aarlige Afdrag vilde kunne andrage indtil over 30 Rd. om Aaret pr. Rd. Hartkorn, og tilnærmelsesvis for nogle andre Eiendomme. Jeg fandt det rigtig, at undergive disse Forhold en nærmere Undersøgelse. Jeg fandt det rigtig før jeg kom til Rigsdagen med Begjæring om Beløb af en saa betydelig Størrelse, at gjøre det muligt at støtte en saadan Begjæring ved paalidelige Oplysninger, og jeg henvendte mig da til den Autoritet, til hvem jeg i den Henseende maatte være henvist, nemlig til Digekommissionen. Efter den Interesse, som dette Spørgsmaal i det Hele taget har mødt, har jeg gjentagende Gange forlangt Digekommissionens Erklæring for at være sikker paa, at Alt, hvad der kunde tjene til Oplysning i denne Sag, fra Digekommissionens Side vilde komme frem. Digekommissionens Erklæring gif i det Væsentlige ud paa, at man ved Paaligningen af denne Byrde ikke var gaaet ud fra Hartkornet, og at man i det Hele vilde faae en urigtig Forestilling om denne Byrdes Størrelse, naar man vilde sætte den i Forbindelse med Hartkornet. Ligesom det nemlig er Tilfældet, at adskillige mindre Eiendomme komme til at deltage i Befolkningen til Digerne for hele deres Hartkorn, fordi hele deres Areal nyder Beskyttelse af Digebygningen, er der paa den anden Side store Eiendomme, der kun for et lille Areal ere interesserede i Digebygningen, fordi det kun er et mindre Areal af dem, der nyder godt af disse Foranstaltninger eller trænger til Beskyttelse derved. Ved Siden deraf var Digebyrden paa enkelte Eiendomme, og det ikke ganske faa, paalagt Bygningerne i Stedet for Sorden, men vilde man der stille et Forhold til Hartkornet op, fik man et urigtigt Indtryk af Digebyrden overfor Hartkornet. Det blev end yderligere oplyst, at de i Særdeleshed bebyrdede Eiendomme, hvor Byrden fandt med det største Beløb paa Hartkornet, vare Eiendomme paa Bøts og i Nærheden deraf. Disse Eiendomme vare, da Matrikullen blev sat, i en saadan Forfatning, at de fik overmaade lidt Hartkorn; det var vaade Arealer, gennemstaarne af Bække, løb, og ikke Eiendomme, der vare tilgængelige for Kultur, men som afgav mager Græsning, i alt Fald en stor Del af dem. Senere havde Forholdet udviklet sig saaledes, at disse Eiendomme have faaet en større Betydning, og væsentlig have de faaet den nu ved den Tilfikkning, som Digebeskyttelsen har givet. Det er derfor i dobbelt Hen-